

- pomocniczo, zobowiązanie pozwanej, aby w drodze decyzji na korzyść skarżącego z uwzględnieniem stanowiska prawnego Sądu umożliwiła dopuszczenie grupy zawodowej lekarzy lekarza specjalistę leczenia metodami naturalnymi przy jednoczesnym uznaniu wieloletniego doświadczenia w ramach prywatnej praktyki lekarskiej oraz około zawodowego szkolenia doskonalenia w odpowiednich okresach;
- pomocniczo, stwierdzenie, że Komisja nie dopełniła swoich obowiązków wynikających z traktatu o TUE przez to, że nie wydała decyzji wskutek zażalenia strony skarżącej z dnia 6 czerwca 2017 r. jak również wskutek zażalenia z dnia 27 grudnia 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. ⁽¹⁾ stwarza utrudnienie w wykonywaniu zawodu lekarza w całej Europie, ponieważ brak przepisów wyłączających dla osób nieposiadających kwalifikacji lekarza specjalisty prowadzi do faktycznego zakazu wykonywania zawodu przez skarżącego. W tym kontekście skarżący podnosi zarzut braku ustosunkowania się Komisji względem tej okoliczności o charakterze dyskryminacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Mediaservis / Komisja

(Sprawa T-316/18)

(2018/C 276/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mediaservis s. r. o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci D. Vosol i C. Schneider)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 753 final z dnia 19 lutego 2018 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do pomocy państwa dla poczty czeskiej za świadczenie pocztowych usług powszechnych w okresie 2013–2017;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i 3 TFUE.

- Komisja postanowiła nie wszczynać postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, mimo iż napotkała poważne trudności przy dokonywaniu oceny zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem.

2. Zarzut drugi dotyczący przeprowadzenia niewystarczającego i niekompletnego badania niniejszej sprawy i niezbadanie przez Komisję wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych jej przez osoby, przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia, na których interesy może mieć wpływ przyznanie pomocy oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia.

- Komisja nie zbadła wszystkich kwestii podniesionych w skardze złożonej do niej przez skarżącą. Komisja pobieżnie stwierdziła natomiast, że obliczenie kosztów netto zostało oparte na właściwej rozdzielności księgowej między kosztami usługi powszechnej i innymi kosztami.
 - Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek uzasadnienia w tym względzie.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy obliczaniu kosztów i kontroli braku nadmiernej rekompensaty.
- Komisja doszła do błędnego wniosku, że koszty poniesione przez Česká pošta, objęte zakresem usługi powszechnej i wychodzące poza ten zakres, zostały podzielone zgodnie z pkt 31 zasad ramowych UOIG z 2012 r. ⁽¹⁾
 - Komisja oparła swą decyzję w tym zakresie na oczywiście nierealistycznym alternatywnym scenariuszu.
 - W alternatywnym scenariuszu zaakceptowanym przez Komisję nie uwzględniono tego, że czeska ustawa prawo pocztowe wprowadza wymóg, by ceny obejmowały wszystkie poniesione koszty.
 - Obliczenie kosztów netto zostało dokonane z naruszeniem pkt 32 zasad ramowych UOIG z 2012 r., ponieważ nie uwzględniono w nim istotnych źródeł dochodów, nawet jeśli są one powiązane z innymi rodzajami działalności niż UOIG.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy stosowaniu pkt 25 zasad ramowych UOIG z 2012 r., w związku z załącznikiem I Part B dyrektywy pocztowej ⁽²⁾.
- Mimo że w pkt 25 zasad ramowych UOIG z 2012 r. i w załączniku I część B do dyrektywy pocztowej wprowadzono wymóg, by przy obliczaniu kosztu netto świadczenia usługi powszechnej ocenić korzyści, w tym korzyści niematerialne, osiągnane przez operatora świadczącego usługę powszechną (uwzględnić wszelkie korzyści niematerialne i korzyści rynkowe dla operatora świadczącego usługę powszechną), załącznik A.1 do decyzji Komisji dotyczył jedynie korzyści niematerialnych.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia pkt 51 i nast. zasad ramowych UOIG z 2012 r. i naruszenia obowiązku uzasadnienia.
- Z powodu zachowania na rynku Česká pošta mającego na celu wyeliminowanie konkurentów z rynku, Komisja była zobowiązana do nałożenia dodatkowych wymogów niezbędnych, aby nie nastąpił wpływ na rozwój wymiany handlowej w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Unii w rozumieniu pkt 51 i nast. zasad ramowych UOIG z 2012 r., ale nie uczyniła tego.
 - Nawet jeśli na Komisji nie ciążył taki obowiązek, to była ona w kontekście udziału w rynku i zachowania na rynku Česká pošta zobowiązana do wyjaśnienia w sposób konkretny powodów, dla jakich takie dodatkowe wymogi nie były konieczne, ale nie uczyniła tego.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji, Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011) (Dz.U. 2012, C 8, s. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998, L 15, s. 14), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. 2008 L 52, s. 3).